

Repito, no sé si tiene usted conocimiento de lo que supongo que está hecho con esas subvenciones, porque si no le ha informado su *conseller* de educación, se lo informo yo, lo que se hace en los centros escolares, apología del separatismo, y ser combativos, se les anima a nuestros niños en los centros escolares.

Esto es un instituto de Castellón, el Sos Baynat. ¿Piensa tomar alguna medida ante el hecho de que se pinten banderas cuatribarradas, que no son las de nuestra comunidad autónoma, y se anime a nuestros jóvenes a ser combativos con el dinero de todos los valencianos? (*Aplaudiments*)

El señor presidente de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà l'honorable conseller d'educació. Senyor Marzà, quan vosté vullga.

El señor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Primer que res, no he pogut vore la foto, però si és Carles Salvador, com m'imagino, era un gran mestre, una persona que evidentment no només s'hauria de dignificar. No, és Vicent Andrés Estellés, un gran poeta, que crec que tot el món deuria conèixer.

Però mire, vostés estan obsedits... (*Remors*)

El señor presidente de les Corts Valencianes:

Senyories...

El señor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Vostés estan obsedits en trencar Espanya, que es trenca Espanya. I sap què passa? Sap què trenca Espanya? Doncs mire, jo li ho explicaré.

Romper España es, entre otros, que se le pelee el último contra el penúltimo, que se señale con odio a quien piensa diferente, que ustedes, que ustedes señalen a los menores, como hace su señora referente, que está señalando a los menores, y que está imputada, investigada, la señora Monasterio, por señalar a los menores como si fueran delincuentes.

Eso es lo que rompe España. Lo que rompe España es señalar a los profesores, señalar a los profesores que enseñan a pensar libremente, a pensar libremente, a que los niños tengan toda la seguridad de poder pensar por ellos mismos.

Rompe España, ¿sabe qué rompe España? Cuestionar al profesorado, que él, por él mismo, pueda pensar, que pueda

enseñar a pensar a los niños y que no les adoctrine, como ustedes querrían.

¿Sabe qué es romper España? Ni más ni menos que desconectar a los ricos de los pobres y hacer lo que hacen ustedes, representar a los señoritos para romper España por abajo. (*Remors*) Romper España por abajo.

Separar a los ricos de los pobres y que los pobres no tengan las mismas oportunidades de aprender lenguas, que es lo que nosotros hacemos. Que los pobres tengan las mismas oportunidades de aprender lenguas que los ricos que se lo pueden pagar.

Para ellos es para los que estamos trabajando, no para problemas que se inventan, no para problemas que quieren generar fuera de las escuelas (*aplaudiments*). Dejen el odio suyo...

El señor presidente de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies. Moltes gràcies, senyor Marzà.

El señor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

... dejen su odio fuera de las escuelas, porque no va a entrar, tranquila que no va a entrar.

El señor presidente de les Corts Valencianes:

Senyories, anem a continuar en la sessió de control, amb la pregunta que fa la síndica del Grup Unides... (*Veus*) Segurament si s'interrompera menys, aniríem tots més ràpids. (*Veus*)

Té la paraula... Senyories, ja tinc prou en dirigir i presidir la sessió de control, i tots se n'han passat prou en l'ús de la paraula. No sé per què s'ha de centrar en el conseller Marzà, no ho entenc. (*Aplaudiments*)

Per tant, el que sí que demane a les seues senyories és que guarden silenci mentres n'hi ha un orador en l'ús de la paraula, això sí que ho demane, que guarden silenci mentres n'hi ha un orador en l'ús de la paraula, això sí que ho demane, que guarden silenci mentres n'hi ha un orador en l'ús de la paraula.

Per favor. Anava a dir «per l'amor de deu», però dic «per favor» (*remors*).

Senyora síndica del Grup Unides-Podem, Naiara Davó, té vosté la paraula. Quan vosté vullga.

La senyora Davó Bernabeu:

Ja?

El senyor president de les Corts Valencianes:

Sí, quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Davó Bernabeu:

Gràcies, president.

Bon dia, president.

Bon dia, conselleres, consellers.

Bon dia a tothom.

Abans de començar, hem permetrà, president, cinc segons per a dir-li a la senyora Vega, no està, però li ho diré al seu grup, que s'equivoquen. Que s'equivoquen, perquè l'educació no és una arma de destrucció massiva, és una arma de construcció...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyora Naiara Davó, vosté està formulant una pregunta de control al president del Consell. S'ha de dirigir al president del Consell (*remors*). S'està dirigint vosté al president del Consell, senyoria.

Senyories, per favor, escoltarem en silenci l'oradora que està en l'ús de la paraula.

La senyora Davó Bernabeu:

No passa res. Exacte, no se sufoquen, no passa res, no passa res.

Bé, doncs, començarem, senyor president, començarem aquest 2020 amb uns reptes que tenim per davant, però amb finestres d'oportunitat que ens permeten estirar els límits d'allò possible.

No és fàcil reconstruir el conjunt del País Valencià, després de vint anys demolicions populars. Vint anys de demolicions populars, però és la nostra tasca i la nostra responsabilitat reconstruir aquesta ciutadania.

Vint anys de demolicions del Partit Popular, que encara que a la bancada de la dreta no li agrada escoltar, és el que van fer durant dues dècades (*aplaudiments*).

I ara ens trobem un País Valencià que no sols patix un deute i un greuge històric respecte al finançament, sinó que també patim un desequilibri territorial que intensifica les diferències en la nostra terra.

Des del Botànic, hem de ser capaços de seguir avançant en la vertebració territorial de la comunitat, vertebrar-la per recuperar el sentit històric, vertebrar-la per a unir-la baix un mateix projecte polític, vertebrar-la per continuar i avançar en ser avantguarda.

Som una terra diversa, amb necessitats diverses, aquelles que creiem que unides som més fortes, les que creiem que cap territori ha de quedar enrere, hem de posar-nos a treballar de valent. Treballar amb propostes concretes, però també amb mirada llarga.

Aquest 2020 ja ha començat amb una gran victòria ciutadana del Botànic, la gratuïtat de l'AP-7. Té efectes directes en les butxaques dels valencians i de les valencianes. Mentre el Partit Popular prorrogava amb Zaplana la concessió per a vint anys, per a seguir enriquint les concessionàries, el Botànic, nosaltres, hem garantit la titularitat pública per a beneficiar les majories.

Dos models de Comunitat Valenciana molt clars: el que privatitza i posa obstacles al desplaçament, i el que considera que el transport és un dret de ciutadania. Tenim, per tant, una victòria només començar aquest 2020, però hem d'anar molt més enllà, molt més enllà.

Hem trencat un mur per carretera entre València i Alacant, però ara ens toca trencar el mur ferroviari. Hem de treballar pel tren de la costa i també per les rodalies i mitges distàncies de l'interior, perquè vertebrar és garantir els desplaçaments al llarg de tot el nostre país.

Trenquem murs interns per continuar construint un País Valencià unit. Per aquesta raó, senyor president, aquest 2020 deuria ser també l'any que poguérem avançar en la gestió directa de les rodalies, fer un pas endavant en l'autogovern real i cap a un federalisme modern, president.

Exercir l'autogovern per construir un País Valencià fort, dins d'una Espanya unida i democràtica. Però vertebrar no és sols alçar ponts on hi havia murs, murs que moltes vegades han estat materials, però que moltes d'altres s'han construït en el terreny d'allò cultural, d'allò identitari, també en el terreny d'allò social i allò econòmic.

Les demolicions populars no només afectaran les nostres infraestructures i les nostres institucions, afectaran també la nostra autoestima com a poble i el nostre desenvolupament econòmic.

Per això, el transport és condició material per a aconseguir la vertebració, però també la inversió productiva, i repensar el nostre model productiu. També els elements de pertinència i identitat, i l'estructura institucional.

Ens cal impulsar, per tant, durant aquest any, la llei de comarcalització i una llei de coordinació entre diputacions, dues lleis per a ajudar a coordinar administracions, descentralitzar i donar eines per a impulsar el dinamisme econòmic i social de les nostres comarques per no deixar cap territori enrere, perquè tota la comunitat pugui avançar unida.

I ens cal reequilibrar la nostra terra baix un projecte comú i propi. Un projecte que unisca Miguel Hernández i Ovidi Montllor.

Perquè aquesta legislatura ha de ser la legislatura de la reconstrucció institucional de la comunitat, però també de la vertebració territorial, social, econòmica i cultural del país, perquè hi haja una Comunitat Valenciana per a totes.

Per això li preguntem, senyor president: quines seran les prioritats per vertebrar, per continuar en la vertebració del nostre País Valencià? *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Per la pregunta formulada, ara li contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyora Davó.

Efectivament, com vosté planteja, vertebrar, cosir la Comunitat Valenciana, aprofitar la riquesa de la diversitat de la Comunitat Valenciana, que parla dos llengües, que té mirades molt diferents, que té costa, que té interior, que té tantes riqueses des de la diversitat, crec que això és un element fonamental. I la primera és, per descomptat, com també dia vosté, la cultura.

Tanmateix, des de la perspectiva dels reptes, de superació dels desequilibris hem d'avançar en tot allò que significa que una vertebració que vaja de nord a sud i que faça més fàcil, més real el que és la convivència entre valencians i valencianes.

Potenciar les infraestructures i els serveis públics és fonamental. I, també, la cooperació entre les distintes institucions.

Com vosté ha dit, des de la perspectiva de les infraestructures hem començat l'any d'una manera molt potent, perquè efectivament durant molts anys hem reclamat l'alliberament de l'AP-7. Però ara ja és una realitat. I això està significat que moltes persones tinguen cada dia molta més facilitat d'apropar-se al seu lloc de treball, i això és molt positiu perquè, entre altres coses, genera eixa capacitat de tindre més temps lliure –el que estàvem parlant abans de la conciliació– i també econòmicament representen 300 milions d'euros que estan en disposició dels valencians i valencianes, que abans havíem de pagar a una operadora.

Des d'eixa perspectiva volem treballar amb el Ministeri de Foment de manera urgent per tal de fer possible les noves connexions que hi hauran en eixa nova infraestructura ja lliure... lliure de peatges.

I, com vosté dia, és fonamental tot allò que té a vore en les rodalies –ho hem estat parlant abans– i projectes històrics, com el tren de la costa, que ha quedat sempre pendent. Des d'eixa perspectiva, per tant, anem a abordar eixa nova concepció de la mobilitat.

I els anuncie que en les noves licitacions de les concessions de transport interurbà, la Generalitat fixarà com a condició que els adjudicataris garantisquen que tots els pobles, els pobles

de l'interior, els pobles que estan sempre més allunyats de tot tinguen garantida una comunicació amb autobús.

Perquè de la mobilitat també depén una part de la llibertat individual de les persones. I per això cap valencià ha de quedar aïllat en el territori i ha d'estar connectat amb línies regulars, amb serveis de microbús quan siga necessari o d'altres instruments que ja n'hi han a disposició del mercat.

Per tant, des d'eixa perspectiva hem de garantir uns serveis públics fonamentals per a tots els ciutadans i superar els desequilibris.

I també hem d'aprofundir ja en instruments legals que tenim i, també, anem a parlar d'eixos nous que vosté planteja, però hi ha alguns que ja els tenim i que, a més, van estar contestats en la... en la legalitat... Van dir que no eren legals i, finalment, s'ha dit que són legals, com, per exemple, la llei de mancomunitats. I, per tant, ahí podem continuar cosint el territori i continuar, sobretot també, donant més serveis als ciutadans. També podem fer-ho ara en la qüestió de la policia local, que, com saben, a més hem superat, d'acord amb el Govern d'Espanya, la possibilitat d'interposició d'algun recurs. Per tant, eixe és el camí.

I també ja hem celebrat una reunió amb les diputacions i anem a fer en eixe espai de coordinació un decret que regularà les bilaterals, que se reuniran almenys cada sis mesos.

Vertebrar també és descentralitzar. I descentralitzar és una qüestió que este govern s'ha pres seriosament i volem fer-ho. Volem anar desconcentrant el que és el poder administratiu o de la pròpia arquitectura de la Generalitat.

És el mateix que demanem a Espanya, que no volem confrontar a Espanya, però volem dir clarament que la macrocefàlia que se produeix en estos moments en Madrid és absolutament negativa per a l'interés general d'Espanya. Sí, és negativa, perquè en un país divers, plural com el nostre necessària estar reconcentrat el seu poder.

I això ho fem també en l'àmbit valencià. S'ha creat per primera vegada una conselleria amb seu en Alacant, tenim la Direcció General de Turisme en Benidorm, tenim la direcció antidespoblament en Castelló, i continuarem treballant i farem plans específics comarcals, com ara el pla Vega Renhace.

Tot el que es tracta és que valencians i valencianes, visquen a la comarca que visquen, se senten integrats i se senten part d'èsta gran comunitat. Perquè, efectivament, esta és una qüestió fonamental per tal que tinguen eixe horitzó comú.

I, en eixe sentit, jo li agraiç el seu suport i, sobretot, la sensibilitat perquè totes les valencianes i valencians estiguem molt més en una visió d'optimisme per al futur, d'esperança i de ciutadania cohesionada.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.